

**ת"פ 57423/08 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות גליל צפון נגד
ישראל דיזוב**

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21-08-57423 מדינת ישראל נ' דיזוב(עוצר)
בפני כבוד השופטת פרחה ג'יבראן מילר
מדינת ישראל המאשימה/המשיבה:
שלוחת תביעות גליל צפון
נגד
הנאשם/המבקש:
ישראל דיזוב (עוצר)
עו"ב"כ עוה"ד תומר בן חמו
החלטה בבקשת לביטול כתוב אישום

בפני בקשה לבקשת לביטול כתוב אישום עקב הפרת חובת הידוע ואי קיום שימוש.

כנגד המבקש/הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא לפકודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 וכן עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי כתוב האישום, ביום 1/1/21, בכניסה לעיר שפרעם, ובמסגרת בדיקת רכבים העוברים במקום לאכיפת הוראות צו לבריאות העם (קורונה), עצרו השוטרים את הרכב בו נסע המבקש. במעמד זה נמצא על גופו של הנאשם סמים מסוכנים הכוללים סמים מסוג קנאביס, קוקאין וקטמין, במשקלים שונים וכן סכום כסף מזומנים העולה על 5,000 ₪.

במעמד זה, עת הודיע השוטר לנאשם את דבר מעצרו, החל הנאשם במנוסה מהמקום, כשהשוטרים دولקים בעקבותיו.

טרם מתן תשובה לכתוב האישום, הגיע הנאשם בבקשת לביטול כתוב האישום מחמת הפרת חובת הידוע והשימוש, כמתחיב מהוראות סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש] , התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

להלן תמצית טענות הנאשם:

- הנאשם סבור כי יש להורות על ביטול כתוב האישום בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק, דהיינו מחמת טענת הגנה מן הצדק וזאת בשל אי קיום הוראות סעיף 60א' לחוק שמחייבות את רשות התביעה ליתן לחשוד בעבירה מסווג פשע הזדמנות לשטווח את טענותיו בניסיון לשכנע את המאשימה להימנע מהגשת כתוב אישום נגדו.

עפ"י הנטען, מכתב הידוע שושగר לחשוד נושא את התאריך 2/5/21 שוגר לכתובת לא ידועה בירושלים.

لتמיכת בטענה זו צירף ב"כ הנאשם תדף מעקב על פריט רשום מאתר דואר ישראל, ממנו ניתן להיווכח כי לאחר מספר ניסיונות להמציא את דבר הדואר לנאשם ומאחר זהה לא נדרש, המכתב הוחזר לשולח ביום 21/6.

- ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות הפנית המכתב לדואר ישראל הייתה פעולה פורמלית, שנועדה להציג מצג של ידוע הנאשם, כאשר בפועל ברור כי ללא כתובות מלאה לא ניתן היה להביא לידיות הנאשם את זכותו לשימוש.

- עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי עפ"י מיטב הידע, באותה העת שבה נשלח לכואורה מכתב הידוע וטופל על ידי דואר ישראל בחודשים מא-יוני, הנאשם היה בחזקת המדינה, בבית הכלא חרמון, כך שהפנית מכתב הידוע לטיפולו של יחידת הדואר הייתה חסרת כליל, לא רק מהסיבה שהמכתב נעדר כתובות מלאה, אלא מן הטעם שלמאנשינה היה את מלאה השליטה והיכולת להביא לידיות הנאשם בעצמה את זכותו לשימוש וכי חזקה עליה כי היא יודעת כי הוא החזק ברשותה וכי אין לשלוח את הפניה לכתובת הנאשם בירושלים, עת מצוי הנאשם בין כותלי הכלא.

- לטיעונו של הסניגור צורפה פסיקה רובה, שבחלקה הורה בית המשפט על ביטול כתבי אישום בהעדר קיום חובת השימוש.

- לגשת ב"כ הנאשם, בנסיבות הגשת כתב האישום, התוצאה הישירה של אי מילוי הוראות סעיף 60א' ואי עמידה על זכות הידוע והשימוש, הינה מחיקת כתב האישום כליל ככל היה.

עמדת המאשימה:

המאשימה מתנגדת למבחן וטוענת מספר טענות כדלקמן:

- המאשימה צירפה את העתק המעטפה בה נשלח מכתב הידוע לנאשם.

- עפ"י המעטפה שהוחזרה על ידי המאשימה עם הסיבה "לא נדרש", צוינה כתובתו המלאה של הנאשם, כאשר אין חולק כי מכתב הידוע נושא את התאריך 2/5/21 ואין חולק כי המכתב לא הגיע ליעדו.

- המאשימה מוסיפה כי רק ביום 4/5/21, דהיינו לאחר משלווח המכתב, החל הנאשם לרצות את עונשו בכלא חרמון וכי בשל שגגה לא הופנה מכתב הידוע בשנית למקום מעצרו של הנאשם, לאחר שוחרר ליחידת התביעות ביום 21/6/7.

- עוד הוסיףה המאשימה וטענה כי אין בשגגה זו כדי להביא אוטומטית לביטול כתב האישום וכי לא מתבקשת

באישור סנקציה של ביטול כתוב האישום כתוצאה מהפרת חובת השימוש.

- בעניין זה הפניה המאשימה לכללי הבטלוות היחסית וטענה שיש להבחן בין פגם להליך לבין תוצאת הפגם, אך שהפגם בדבר אי מסירות מכתב הידוע ואי קיומו של שימוש יכול להביא בנסיבות הנאים לעירication שימוש מאוחר, בטרם מתן תשובה לכתב האישום.

- בהקשר זה המאשימה סבורה שמאחר ומtan השימוש הוא הזדמנויות לנאים לשטוח את טענותיו בפני התביעה, על מנת למנוע פגעה בשמו הטוב ובמעמדו, יש בשימוש מאוחר, אף אם כתוב האישום נותר תלוי ועומד, לאפשר לנאים להשמיע את טענותיו באופן מלא וככל שתשוכנע רשות התביעה שלא היה מקום להגיש נגדו כתוב האישום, חזקה עליה כי היא תחזור בה מהאישום בהקדם.

ביום 19/7/2019 התקיים דין בפני במעמד הצדדים במהלך השלמה טענות משפטיות.

הצדדים הוסיפו כי המאשימה הציעה לנאים לבצע שימוש בדיudit, אך הסניגור הדגיש כי לטעמו לא ניתן לבצע שימוש בדיudit, מהנימוקים שפורטו בבקשתו וכי שימוש, ככל שיבוצע, יש לבצע ככל עומד כתוב אישום מעיל ראשו של הנאים.

דין והכרעה:

הצדדים אינם חולקים על כך כי בהתאם לסעיף 60א (א) על רשות התביעה אליה העובר חומר החוקירה, הנוגע לעבירה פשוטה, לשלוח הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה.

עוד מוסכם על הצדדים כי ביום 4/5/2021 החל הנאים לרצות את עונשו בכלל חרמון וכי החל ממועד זה, לכל המאוחר כתובתו בירושלים לא הייתה הכתובת הרלוונטית בה הוא ששה.

עוד הסכימה המאשימה כי "בשגגה" ומשחזר מכתב הידוע לידי במהלך חודש יוני 2021, לא נשלח המכתב בשנית לידי הנאים באמצעות שירות בתיהם הסופרים.

משמעות מתייתרת הדיון בשאלת האם חזקה על המדינה כי היא יודעת בכל עת מי מוחזק ברשותה ומהי הפרשנות הנכונה לסעיף 60 א(א) למלים "הכתובת הידועה לה" והחלטתי זו מנicha כי נפלת שגגה בכך שהמאשימה לא המציאה את מכתב הידוע בידי הנאים ובכך שלא התקיים שימוש בטרם הגשת כתוב האישום.

עינתי בפסקה שציירפו שני הצדדים ובפרט ראייתי לנכון להתייחס לפסקי הדין שצירף ב"כ הנאים, שבهم הורה ביהם" על ביטול כתוב האישום, בסיבות שונות שהמשותף להן היה העדר קיום חובת השימוש לנאים. בין הנסיבות האלה, החלטה בת"פ 333/09 (שלום חיפה), החלטה בת"פ 45579-03-19 (מחוזי ירושלים), תיק פלילי 11-20-33966 (שלום

ירושלים), ת"פ 10-06-3964 (מחוזי נצרת) ועוד.

עוד עולה מכתב הטענות ומטענות הצדדים הצדדים בפני כי יש לשקל את הפעלת דוקטרינת הבטולות היחסית, אך ישם הדוקטרינה מביאה כל צד למסקנה שונה, כאשר לטענת המאשימה אי קיום השימוש איננו מביא לביטול כתוב האישום, בעוד שלשליטה הנאשם, בהכרח נדרש ביטול כתוב האישום והגשו, ככל שיוחול על כן, תעשה רק לאחר קיום השימוש.

בחנתי את נסיבות כתוב האישום ואת נסיבותו של הנאשם והגעתי לככל מסקנה שאין להיעתר למבחן וכי יש להורות על דוחית הבקשה לביטול כתוב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי חשוד שקיבל מכתב ידוע, רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה לפניות התביעה בבקשתה מנומקמת להימנע מהגשת כתוב האישום. על כן, מטרת סעיף 60א'(א) הינו ידוע הנאשם בכך לאפשר לו להשמע את טענותיו בפני התביעה במטרה להניאה מהגשת כתוב האישום. אני מסכימה עם עמדת ב"כ הנאשם כי מדובר בזכות מהותית שמטרתה למנוע עיזות דין, ליעל את ההליך ולהימנע במקרים המתאים מקומו הליך סרק שיכל לפגוע בשמו הטוב של אדם.
 2. אלא שזכות זו אינה זכות מוחלטת ובהתאם לפסיקת בית משפט העליון בכל הנוגע לנפקות העדר הליך שימוש, יש להתייחס לנפקות הפגם שנפל בהחלטה המנהלית של הגשת כתוב אישום, ללא קיום חובת היידוע.
 3. כפי שציינתי לעיל, המאשימה מודה כי בשגגה לא נשלח מכתב היידוע שוב לנאשם ובכך מודה המאשימה כי נפל פגם בהליך העמדת הנאשם לדין.
 4. השאלה מהו תוצאה שלגזה זו.
- ב-ע"פ 13/1053 **הייכל נ' מדינת ישראל ואח'**, נקבע כי לא בכל מקרה קיוף זכויות של הנאשם מצדיק בטלות של ההחלטה להגיש נגדו כתוב אישום וכי יש לפעול לפי דוקטרינת הבטולות היחסית.
5. אני מודעת לכך כי קיימת פסיקה לפיה הפרת זכות היידוע והעדר קיומו של הליך שימוש מקימה לכשעצמה הזכות לביטול כתוב האישום, ללא קשר לנסיבות נוספות. אלא שקיימת גם פסיקה אחרת העומדת על קיומה של זיקה הדוקה בין נסיבות אחרות כגון תוחלת הליך השימוש, אילו היה נערך לפני הגשת כתוב האישום, לבין התוצאה של ביטול כתוב האישום.
 6. כך למשל בפרשת הייכל, נקבע כי מהתשתייה שהונחה בפני ביהם"ש, גם אם הינו "חוורים במנהרת הזמן לנkodeה בה טרם החל ההליך הפלילי אין יסוד לקבוע כי אילו נערך השימוש מראש התוצאה הייתה אי הגשת כתוב אישום. בנסיבות אלה, לנוכח חכמת השימוש שעלייה עמדתי לעיל, אין לומר כי מדובר בפגם מצדיק ביטול כתוב האישום".

. 7. לעומת זאת, בתיק פלילי 20-11-33966, בו הורתה כב' סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר על ביטול כתוב האישום ולצורך קבלת החלטה זו, נשלח שיקול בדבר תוחלת השימוש. בעניין זה צוין בהחלטה: "מайдך גיסא, קוו ההגנה שמציג הנאשם אינו משולל יסוד ווש לשיקול אותו בכובד ראש".

. 8. אני סבורת כי לצורך קבלת החלטה בדבר ביטול כתוב האישום לא די בכך שנפל פגם בהליך שקדם להגשת כתוב האישום, אלא שהיא מצופה כי תישמענה טענות אחרות/נוספות שמצוינות על זיקה ישירה בין הפגיעה לבין הטענה של הנאשם. כך למשל, היה ניתן להעלות טענות הגנה, שהייתה בפי הנאשם להציג בפני המאשימה בטרם הגשת כתוב האישום ולהראות לו ובאופן לאכזרי כי אכן היה המבוקש ממש את זכותו לשימוש בטרם הגשת כתוב האישום, היה בקיים הлик השימוש כדי להניא את המאשימה מהגשת כתוב האישום או לגרום להגיש כתוב אישום בעבירות קלות יותר או אחרות. אך המבוקש לא הציג כל טיעון, כאמור.

اذזכיר כי מדובר בכתב אישום המיחס לנאים עבירות חמורות, של החזקת סמים שלא לצורך עצמית, שנמצאו על גופו, כאשר חלק מסוימים אלה הם מסווג קווקאי וקטמיין וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו משנשנה המבוקש להימלט מהשוטרים.

. 9. לכך אוסיף שני שיקולים רלוונטיים נוספים; כתוב האישום כולל עבירה מסווג עוון, שאיננה דורשת חובת ידוע עפ"י סעיף 60 א'(א) לחוק. בנוסף, טרם ניתנה תשובה לכתב האישום ועל כן קוו הגנתו של הנאשם לא נחשף וזכויותיו למתן תשובה לכתב האישום לאחר קיום שימוש ובהתקיים לתוצאותיו נשמרה במלואה.

. 10. מכל האמור לעיל, לא מצאת כי יש להעדיף תוצאה של ביטול כתוב האישום על קיומו של הлик השימוש בטרם מתן תשובה לכתב האישום. חזקה על המאשימה כי היא תקיים את הлик השימוש בנפש חפכה ותיהה פתוחה לשימוש את כל טענות ההגנה שיש בפני הנאשם ולשקל אותן באופן ענייני ורק לאחר מכן להחליט אם היא עומדת על המשך קיומו של כתב האישום או להחליט לחזור בה ממןנו.

מכל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום.

. 11. על הצדדים למצות את הлик השימוש כאשר ספירת הימים לפי סעיף 60א'(ד) לחוק יימנו מיום קבלת ההחלטה .
.

. 12. עד ליום 30.10.22 תגישי המאשימה הוועדה בדבר תוצאות הליך השימוש ובהתאם וככל שיידרש המשך בירורו של כתב האישום, יקבע מועד להקראה ומתן תשובה לכתב האישום.

תזכורת פנימית ליום 31.10.22

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ב, 23 ביולי 2022, בהעדר הצדדים.

המציאות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.